

Sygnatura akt VI Ka 201/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 maja 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski

Sędziowie SSO Kazimierz Cieślukowski

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r.

sprawy **K. G., syna P. i M.**

ur. (...) w G.

oskarżonego z art. 279§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk oraz art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 przy zast. art. 11§2 kk i art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 2 grudnia 2013 r. sygnatura akt II K 338/12

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie 1 kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat próby;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 201/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 6 maja 2014r.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 2 grudnia 2013r., wydanym w trybie art. 387 kpk, w sprawie o sygn. II K 338/12, uznał oskarżonego K. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z

art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i za to przestępstwo na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Nadto na mocy art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych, określonych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 16 akt sprawy pod poz. 1 oraz zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Od niniejszego wyroku apelację na korzyść oskarżonego wywiódł Prokurator, zaskarżając wyrok w całości i formułując zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia, a to art. 387 § 2 kpk, polegającej na wymierzeniu oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, podczas gdy uwzględniony przez Sąd orzekający, a złożony na rozprawie przez oskarżonego wniosek o wydanie wyroku skazującego, któremu nie sprzeciwił się Prokurator i przedstawiciel pokrzywdzonego, zawierał warunkowe zawieszenie wykonania w/w kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat.

Stawiając taki zarzut Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności z jednoczesnym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz orzeczeniem przepadku dowodów rzeczowych i zwolnieniem z kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej orzeczenia o karze.

W apelacji nie były kwestionowane ustalenia faktyczne prowadzące do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa paserstwa. Wobec tego wystarczające jest wskazanie, że oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, a w świetle jego wyjaśnień oraz zeznań świadka J. J. okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości; zasadne zatem było także skorzystanie z instytucji opisanej w art. 387 kpk, przy uznaniu, że cele postępowania, pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, zostaną w ten sposób osiągnięte.

Oskarżony K. G. na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podtrzymał złożone przez siebie w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnienia, a następnie złożył w trybie art. 387 § 1 kpk o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz dodatkowo orzeczenie przepadku dowodu rzeczowego. Obecni na sali rozpraw Prokurator i przedstawiciel pokrzywdzonego nie sprzeciwili się wnioskowi.

Sąd I instancji wydając wyrok i uwzględniając po myśli art. 387 § 2 kpk wniosek oskarżonego, wymierzył oskarżonemu karę w wysokości odpowiadającej przyjętym w tym zakresie uzgodnieniom i treści zaakceptowanego przez siebie wniosku, jednak – już wbrew powyższemu – wykonania tej kary nie zawiesił warunkowo na ustalony okres próby.

W zaistniałej sytuacji Sąd orzekający zatem dopuścił się rażącego naruszenia przepisów art. 387 § 1 i 2 kpk. Treść wskazanych przepisów nie daje bowiem Sądowi I instancji możliwości wymierzenia kary innej niż proponowana we wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej, jaka została zaakceptowana przez uprawnionych uczestników postępowania, a następnie stanowiła podstawę podjętej przez Sąd decyzji o wydaniu wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Sąd wprawdzie nie jest związany wydanym postanowieniem co do uwzględnienia wniosku oskarżonego, jednak każda zmiana zapatrywania co do zaakceptowanych wcześniej warunków skazania pociągać musi za sobą jednoczesną decyzję o odstąpieniu od postępowania w trybie uregulowanym w art. 387 kpk.

Skoro Sąd Rejonowy nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 387 § 3 kpk, zrezygnował też z rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych, to orzeczenie kary pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia na stosowny (a uzgodniony) okres próby było niedopuszczalne. Powyższe uchybienie było wynikiem niedopatrzania w trakcie redagowania treści wyroku, co przyznał Sąd meriti w pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia, nadto opisując

powody dla których zasadne było jego zdaniem przyjęcie wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej.

Ponieważ oskarżony na rozprawie złożył stosowny wniosek w trybie art. 387 § 1 kpk, obecni zaś Prokurator i przedstawiciel pokrzywdzonego nie sprzeciwili się wnioskowi, nadto zostały spełnione pozostałe przesłanki przepisu art. 387 § 2 kpk, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił na okres 5 lat próby.

W pozostałej części wyrok Sądu meriti utrzymano w mocy, tym samym nie stwierdzono podstaw do wyjścia poza granice zaskarżenia.

Ze względów słuszności zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.